

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 2

FEBRUAR 1998

34. årgang

«Vi forkynner Kristus Jesus»

Av Sven A. Berglund

Vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke fram med list. Heller ikke forfalsker vi Guds ord, men ved å legge sannheten åpent fram, anbefaler vi oss for Guds ansikt til alle menneskers samvittighet. Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde. For vi forkynner ikke oss selv, men Kristus Jesus som Herre, oss selv derimot som tjenere for dere for Jesu skyld.

(2. Kor. 4:2-5)

Det var dette som var den store hovedsaken for Paulus og vekkel-sens folk i den første tid: "Vi forkynner ikke oss selv, men Kristus Jesus som Herre." Dette må alltid være forkynnens innhold og kraft. Ja, det gjelder også vår egen tid og åndssituasjon. I sitt første brev til vennene i

Korint skriver Paulus: "Og da jeg kom til dere, brødre, kom jeg ikke med mesterskap i tale eller visdom da jeg forkynte dere Guds vitnesbyrd. For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet." (1. Kor. 2:1-2)

"For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft." (1. Kor. 1:18)

Og så er det slik til alle tider at de som er blitt frelst har fått erfare denne kraften, Guds kraft, livskraften, gjenføðelseskraften, oppstandelseskraften. Denne kraften er i et bestemt budskap om Jesus - det budskap som forkynner at det er Jesus alene, bare Jesus, som gjelder i mitt sted og som gjelder til frelse. Alt som er mitt, enten det er godt eller ondt, gjelder ikke her. Det kan aldri gjøre noe fra eller til. Her gjelder bare Jesus og hans forløsning.

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/ Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:

Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133.
Bankgiro 3204.10.10222.

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr. 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98. Fax 33 33 91 40.
Bankgiro 2490.45.39496.
Postgiro 0825.0771534.

Rektor Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

*Mot forløsningen du veier
Jo så lite, kjære venn.*

*Synd og fromhet som du eier
Kommer ei på regningen!*

(Anders Nilsson)

Bare Jesus

Har du noe annet eller noe i tillegg til "bare Jesus", hans liv, soningsdød og oppstandelse, så er du aldeles fortapt. Da er du ufrelst hvor mye du enn vitner om frelsen. Hvor mye du enn har å vise til, og om du har opplevd aldri så mye på herlige møter - det hjelper deg ingenting! For det er forskjell på selvbestemt, selvlaget kristendom og gjenfødt liv. Når Jesus i Åpenbaringsboken taler til menigheten i Laodikea så taler han til en menighet som mener om seg selv at den har et rikt åndelig liv, som igjen viser seg i en stor iver og aktivitet. Men Jesus sier: "...du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken,..." (Åp. 2:17)

En av hovedpersonene i Løvgrens bok "Våre lamper slokner" sier i et vitnesbyrd om menigheten at det var så fullt av kristendom at Jesus ikke fikk plass. Dessverre er ikke Laodikea noe enestående tilfelle. Men Paulus skriver om de som evangeliet var skjult for, at de går fortapt. Det er nøden og Alvoret også i dag. Derfor står Jesus utenfor. Derfor banker han.

Jesus vil frelse

Jesus vil så gjerne at syndere skulle ha bruk for hans frelse, hans forsoningsblod. Han står utenfor og roper. Han bryter seg ikke inn. Det er det tyven som gjør. Men det ligger på hans hjerte at alle må bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. (1. Tim 2:4) Derfor vil han inn med gullet - evangeliet. Derfor vil han inn med rene klær - sin rettferdighet. Derfor vil han inn med øyensalven så Den Hellige Ånd får åpenbare evangeliets hemmelighet for synderen.

Har du som leser fått del i dette? Har du fått flyttet blikket fra deg selv, din bestemmelse, din verdighet, din åndelighet, din kristendom, - over på Jesus, på hans verdighet, hans stedfortredende liv, soning og oppstandelse til din rettferdiggjørelse?

Se der Guds lam som har båret og tatt bort dine synder, - og som roper på korset: *"Det er fullbrakt."* Det åndelige livets og vekkelsens største hindring vil alltid være den kristusløse kristendommen som i all sin iver, åndelighet og aktivitet, allikevel er lunken slik Jesus sier det om menigheten i Laodikea. (Åp. 3:16)

Hvor er Lammet?

Gjennom hele Guds ord går det et eneste rop, et eneste spørsmål. Det ropes ikke etter noe hos eller ved oss selv, men bare dette ropet: Hvor er Lammet?

Vi forkynner ikke oss selv. Vi forkynner Kristus Jesus, Guds Lam. Tenk, du skal få slippe å være så opptatt av deg selv, av det som lykkes eller mislykkes for deg. Du skal slippe å fortelle så mye om deg og din organisasjon og så videre. Du skal få lov å fortelle om Jesus, ikke om din bedring, tro og overgivelse, men om Jesu Kristi Guds Sønns blod som renser fra all synd. I dag sier mange at dette er en alt for énsidig forkynnelse. Vi må da komme videre, oppleve mer, sies det. Ja, se bare til at du ikke opplever noe som fører deg bort fra Jesus.

Ensidighet

Kristendom er ikke noe for viderekomne. Når vi ser på Paulus og de første kristne, så var de velsignet énsidige. De var like énsidige som Den Hellige Ånd selv: *"Han skal ta av mitt og forkynne dere,"* sa Jesus. (Joh. 16:14) Og hva fikk de høre som var samlet på pinsedagen? Jo om Guds store gjerninger, hva Gud har gjort i Kristus. Den store nøden i dag er ikke at vi er énsidige, men så mangfoldige og verdsliggjorte. (Sammenlign Jer. 2:13)

Skal Herren få bruke oss som lys og salt, så må vi bli énsidige i positiv forstand. Det å bli en kristen er jo å få blikket festet på én eneste i hele verden. Det er å få se Jesus alene slik de gjorde det på forklaringsberget.

(Mat. 17:1 ff) Og så få se det som Rosenius synger om Faderen: *"Han ser meg i Jesus."*

Å bli bevart som en kristen er å bli bevart i denne velsignede énsidigheten, troens énsidighet. Der får jeg hvile meg fra alt mitt eget verk, slik at min trette øyne får hvile på Jesus, - bare på Jesus og hans verk. Sangeren sier det så fint: *"Ved det verk du gjorde, Er eg fullkommen rein."* Da blir det åndskraft over liv og tjeneste.

Skjult

Når vi leser videre hva Paulus skriver, så nevner han noe som er meget alvorlig, nemlig at denne énsidigheten, troens enfoldige tillit til Jesus, er skjult for så mange. De fleste rister på hodet og protesterer. Men det er veldig alvorlig å lese hva Ordet sier. Skjult - fordi evangeliet om Jesus ble noe som jeg tilegnet meg teoretisk. Det ble aldri hjertets erfaring. Jeg leser Guds ord, vitner, holder det for sant, arbeider i misjonen. Men jeg har aldri gjennomlevd Ordet. Det står så alvorlig i en sang:

*Utenfor vårt bedehus
Så mange vandrer om
De ikke kan se Jesus
I død kristendom.*

En annen sier: *"Hva hjelper det med kristendom når Jesus står utenfor?"*

En forkynner sa en gang at *"Gud frelser ikke skikkelige folk, han frelser ikke syndere heller, heller ikke store syndere, - han frelser bare **fortapte** syndere."* Da blir verdens viktigste spørsmål: Hva med meg? Har jeg blitt fattig, naken, blind, hjelpeløs, fortapt, konkurs? Det er jo bare for slike Helligånden får åpenbare dette vidunderlige navnet og budskapet, - den skjulte skatten, - evangeliets hemmelighet, - alt i Jesus!

Så er spørsmålet: Er dette ennå skjult for deg? eller har du fått bruk for en frelse som er ferdig og fullbrakt utenfor deg? Og har denne frelsen og frelseren blitt din eneste utvei og tilflukt? Ja, da er du salig!

Sjelevinnere

Paulus taler også om arbeidet i Guds rike, - tjenesten vi har fått, Ordets tjeneste, dette å bringe Ordet om Jesus videre. Han taler om et sjelevinnerarbeid og hvorledes Jesu venner går fram dette arbeidet. De har et énsidig vitnesbyrd. Les bibelversene i innledningen til dette stykket en gang til, så får du se!

Vi forkynner Kristus Jesus! Verdens beste budskap! Det eneste budskap til liv og salighet!

FØRNYELSE

Joh. 21: 1-17

Av Per Bergene Holm

Simon Peter hadde falt og han hadde falt alvorlig. Tre ganger hadde Peter nektet for at han kjente Jesus og nektet for at han var hans discippel, og den siste gangen hadde han også bannet på det. Det evige liv var i Jesus, det var å kjenne ham. Peter hadde frasagt seg ethvert kjennskap til Jesus, han hadde fornektet det evige liv og sagt seg fri fra det, på grunn av et ord fra ei tjenestejente. Peter hadde ment seg at han ville følge Jesus gjennom alt som måtte komme, men et ord fra ei tjenestejente var nok til å få ham til å fornekte tre ganger.

Satan sikter de troende

Jesus hadde forberedt Peter på det som skulle hende og han hadde sagt om det: *"Simon, Simon! Se, Satan krevde å få dere i sin makt for å sikte dere som hvete. Men jeg bad for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du en gang omvender deg, så styrk dine brødre."* (Luk. 22:31-32)

Året 1997 ligger bak oss. Satan har ikke hatt stillhet eller ro. I Jobs bok kan du lese om hvordan han farer og flakker omkring på jorden. Han er hvileløst opptatt av en ting:

Hvem han kan oppsluke. Han sikter deg og meg, for å se om vi faller igjennom eller om vi består prøven. Og han er utrettelig, han unner seg verken rast eller ro. Derfor går du og jeg i fare hvor vi går.

Du har kanskje også blitt siktet i året som har gått. Hvordan ble utfallet? Hva var det som ble prøvd hos Peter? Jo, hans kjærlighet til Jesus. Den svek han overfor ei tjenestejente, mer var den ikke verd. Hvordan er det med din kjærlighet til Jesus? Det er ikke så vanskelig å ha store ord om den når du er sammen med Guds folk. *"Nei, for all den ting jeg visste, Kan jeg ei min Jesus miste!"*

Men hva så i hverdagslivet, når kjærligheten til Jesus settes på prøve, når Satan sikter deg? Kan du da ikke miste Jesus for alt i verden, er han da alt for deg? Har han vært det i året som gikk? Vitner livet ditt om det?

Skilt fra synden

Hvordan er det for den som Jesus er alt for, for den som ikke kan miste Jesus for alt i verden? Hvordan er det når han fristes av synden? Er Jesus alt, så koster det ikke

noe å gi avkall på synden, det gjør ikke det. Å fortsette i synden etter at en har lært Jesus å kjenne, det er ett og det samme som å fornekte Jesus, ja det er som å trække Jesus under sine føtter, ringeakte Jesu lidelse og død. Jesus er åpenbart for å ta bort synden, å fri deg fra den. Er det ikke derfor du sier at han er kjær for deg, fordi han løser deg fra synden? Hvordan kan du da fortsette å leve i den, hvordan kan du da fortsatt ha din glede i synden?

Er det slik med deg, at synden fortsatt er din glede? Fornekter du Jesus i varmen fra verdens kullild? Når Satans forførerinne kommer, om det er i skikkelse av ei tjenestef jente eller som Dalila for Samson, om det er fjernsynet, verdslig lag, skolekamerater, arbeidskollegaer eller hva det nå er - og så spør deg, ikke med ord, men likevel: Er ikke du også en kristen? - hører ikke du også Jesus til? Hva svarer du da?

I fristelsens stund

La oss ta fjernsynet som eksempel. Når du satt der og varmet deg foran verdens kullild, så var det noe der som du skulle vært fremmed for, og så er det som om du får spørsmålet: Er du her? Er ikke du også en av Jesu disipler? Hva gjør du her? Men du nektet. Du ville ikke

høre om Jesus akkurat da. Du ville ha fred for det da, for synden var deg kjærere.

Eller det var i verdslig lag, blant skolekamerater eller et annet sted. Praten gikk om løst og fast, det ble hevdet synspunkter som var stikk i strid med Guds ord og du satt der og sa lite og ingenting, prøvde ikke å skille deg ut, men være som de andre. Det var ingen som stilte deg spørsmålet direkte, men likevel så var det der: Er du her? Er ikke du en Jesu disippel? Hva gjør du her, røper ikke målet deg at du også er en Jesu disippel?

Men, nei, du gjorde hva du kunne for å avkrefte enhver slik tanke, du passet på å skikke deg lik med denne verden, te deg som den, snakke som den og være opptatt av det den var opptatt av. Om du ikke bannet, så var det bare det som manglet, så var du akkurat som de andre. Du ville ikke høre snakk om Jesus akkurat da. Du ville helst ikke bli sett av andre kristne akkurat da.

Å skikke seg lik med verden

Hva er det å skikke seg lik med denne verden. Det er å leve slik i hverdagslivet som verden lever, være opptatt av det den er opptatt av, snakke om det den snakker om, te seg som den. Du behøver ikke å

kaste deg ut i syndelivet av den grunn, det holder å fornekte Jesus, å frasi seg ham og hans innflytelse og herredømme over livet ditt.

Apostelen taler i Rom. 12 om å framstille seg selv som et levende og hellig offer til Guds behag. Det er tale om offer. Det er noe som det følger omkostninger med. Du som er en kristen hører Jesus til. Du er utskilt i fra verden for å være hans eiendom.

Er det slik med deg? Eller vitner livet ditt og roper: Jeg kjenner ikke Jesus, jeg vet ikke hva du snakker om! Når du fristes til synd - kjødets lyst og øynenes lyst, hjemme hos mor og far, overfor ektefellen din eller hvor det måtte være, hva vitner livet ditt? Roper det: Jeg kjenner ikke Jesus, jeg vet ikke hva du taler om, jeg er ikke en av hans!

Når livet vitner i mot

Jeg hørte fortalt om en verdslig mann som hadde en bekjennende kristen arbeidskollega. Broren til denne verdslige var en kristen som hadde nød for sin verdslige bror. Han håpet også at arbeidskollegaen vitnet for ham, og spurte engang broren sin om det. Jo, sa den verdslige, han stiller seg av og til opp på en stol og roper til oss andre at vi

må omvende oss. Men han er den siste som avslutter pausene og den første som går om kvelden. Livet vitnet noe annet enn munnen.

Satan krever å få deg i sin makt for å sikte deg som hvete. Han nøyer seg ikke med å høre dine ord, dine vitnesbyrd. Om livet ditt vitner noe annet, så gjør han krav på deg overfor Gud i himmelen, at du er en av hans. Og han har mange tjenestejenter ute i sin tjeneste, den ene mer uskyldig, innsmigrende og førerisk enn den andre. Det er tjenestejenter som er ute for å spørre deg: Er du også en Jesu disippel?

I mitt eget liv

Jeg har fornektet, ikke bare en gang, ikke bare tre ganger. Jeg har i mitt liv bannet på at jeg ikke kjenner Jesus, om ikke med ord, så i ferd. Når jeg ser tilbake på livet mitt, så må jeg spørre meg selv. Er det samsvare mellom det jeg sier på møter, på talerstolen og slik jeg er i hverdagslivet? Det er som livet roper, hjemme, i møte med mennesker, i hverdagslivet: Jeg kjenner ikke Jesus, - jeg vet ikke hva du snakker om, - jeg har aldri hatt noe med ham å gjøre! Det er i hvert fall lite som røper det!

Hadde Peter blitt der, så hadde

han gått fortapt. Og det har stått levende for meg den siste tiden. Slår jeg meg til ro i samme situasjon som Peter? Unnskylder jeg min fornektelse med å vise til at jeg er så svak? Jeg er jo så syndig og elendig, og så blir jeg liggende?

Har du det slik som Peter? Må du erkjenne innfor Jesus i dag at du har fornektet ham i livet ditt? Har du overfor Satans tjenestejenter, syndens forførelse, vært akkurat som alle andre og latt deg dære av filistervkvinnen Dalila enda du skulle være en israelitt som ikke skulle ha samkvem med fienden på en slik måte. Og du må spørre deg selv, slik Peter nok spurte seg selv: - Er jeg en Jesu disippel lenger? Kan jeg ikke like godt gi opp det hele, skjøtte mitt arbeid og leve som alle andre? - jeg blir aldri noen kristen likevel! Kjære venn, Jesus har ikke forkastet deg, selv om du kjenner deg veiet og funnet for lett!

Jesus, vår eneste redning

Jesus står på stranda, akkurat slik han første gang kalte Peter til å følge seg. Og når Peter forstår at det er Jesus, så kaster han seg i sjøen for å komme til Jesus. Det er den eneste redningen for deg og meg også. Vi må til Jesus med det som ligger bak, med vårt svikefulle hjerte, med hele vårt liv.

Og det er som om Jesus tar Peter på operasjonsbordet. Han lar ikke Peter slippe unna før han har skåret i alle verkende sår, rippet opp i all elendigheten. Det går ikke på annen måte for deg eller meg heller. Peter sier ikke et ord til sitt forsvar, ikke et ord til unnskyldning, ikke et ord til bortforklaring. Skal du leve med Jesus, så er det eneste veien å gå. Han har lyst til sannhet i hjertets innerste. Hans ord trenger igjennom inntil det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd. Han roper som til Adam: Hvor er du? Du må ikke gjemme deg for Guds ord! Du må ikke holde noe unna! Da er du fortapt! Da går det deg som Judas, selv om du er midt i disippelflokken helt til det siste.

Herre, frels dog!

Peter elsket Jesus. Han hadde vært utro mot Jesus, han hadde fornektet sin Herre og Frelser. Men han omvendte seg. Han åpnet sitt hjerte for Jesus, slik som han var. Og Jesus fikk tale med ham, slik at det ikke var noe tilbake av Peter, ikke et ord til forsvar, ikke et ord til unnskyldning, ikke annet enn et rop om nåde, ikke annet enn et "Herre Frels, dog!".

Og Jesus sviktet ikke, Peter fikk full oppreisning. Hadde Peter vært

glad i Jesus før, så var det likevel annerledes nå. Peter hadde fått bruk for Jesus på en måte som aldri før, han hadde fått bruk for Jesus slik som han var. Ikke for å kunne fortsette slik og fortsatt fornekte Jesus, - nei synden, fornektelsen, var for Peter en forferdelig byrde han måtte bli fri. Og Jesus gjorde ham fri! Han fikk syndenes forlatelse hos Jesus, derfor kunne han ikke unnvære Jesus! Derfor var Jesus ham så kjær.

Fornyelsen av vårt sinn

Det Peter her opplevde er det som apostelen Paulus i Rom.12 kaller å bli forvandlet ved fornyelsen av vårt sinn. Det er den eneste måte vi kan bli forvandlet på. Fornyelse er å komme til Jesus igjen og igjen som første gang. Det er igjen og igjen å få legge av sin synd hos Jesus for så å være fri. Det fører ikke til lett-sinn når det er sannhet i hjertets innerste. Det er alltid like smertelig å komme, ja mer og mer. Derfor blir nåden også større og større. Jesus blir større og større, mer og mer kjær.

Da skjer det også en forvandling hos den som slik kommer til Jesus. Jesus blir ham virkelig kjær, og vennskapet og kjennskapet til Jesus gjør en til en fremmed og utlending i denne verden.

Satan vil alltid sikte deg. Du slipper ikke unna, men hva skal utgangen være? Jeg tenker ikke først og fremst på om det blir fall hos deg, men vil fall og erkjennelse av synden drive deg til Jesus? Vil du forvandles ved fornyelsen av ditt sinn, eller vil du som Samson mer og mer lilles inn i syndesøvn og bindes med syndens rep i den tro at synden ikke kan skade deg som er en kristen. Han trodde det Samson også, helt til han skulle gjøre seg fri, da var han bundet, for Gud hadde forlatt ham.

Et blick fra Jesus

Hva var det som berget Peter? Jeg tror det var Jesu blick i yppersteprestens gård, det var Jesu hilsen gjennom Maria.

Du må ikke forsømme de anledninger hvor du kan få et blick fra Jesus, en hilsen fra ham. For det er ikke ved din makt du holdes oppe, men ved Guds makt. Det er evangeliet som er en Guds kraft til frelse, så du må omgi deg med det som et kraftfelt. Det er i stand til å holde deg oppe!

Hva er erstatningsteologien?

Av Per Bergene Holm

Vi møter dette uttrykket i en del artikler om Israel. Hva betyr uttrykket? Jo, det er en betegnelse for den

aktuell kommentar

teologien som hevder at «Menigheten» eller «Kirken» har tatt Israels plass helt og fullt. Det vil som oftest si at Israel som folk har utspilt sin rolle i frelseshistorien og nå er som alle andre folk. Alle Det gamle testaments løfter til Israel er etter dette synet enten allerede oppfylt eller så er de åndelige å forstå og gjelder den nytestamentlige menighet eller Kirken. I tråd med dette synet hevdes det at Bibelen ikke sier noe om at jødene skal få sitt land tilbake eller noe om Israels lands grenser osv.

Det er vanskelig å forstå at det går an å hevde dette, da det strider mot mange klare bibelord. Derfor er også dette synet først og fremst representert blant liberale og bibelfornektende teologer.

Nå er det mange som tar til motmæle mot dette synet, men som på en annen side gjør seg skyld i en annen villfarelse som kan være vel så farlig. Man holder med rette fast på

at Israel fortsatt har en rolle å spille i Guds råd, holder fast på jødenes rett til Israels land og landløftene som er gitt i Det gamle testamentet.

Men man fokuserer så mye på dette at man får liten og ingen forståelse for at Israel uten Jesus Kristus er under forbannelse og dom og at det først er når Israel omvender seg og tror på ham som de har gjennomstunget at de skal få oppleve at løftene oppfylles i sannhet. Mange bekjennende kristne har overtatt vantro jøders Messiasforventninger, som blant annet innebærer gjenoppbygging av tempelet, gjeninnføring av gammeltestamentlige offer, Moselovens forordninger også videre. Og så blir Jesus Kristus som frelser og stedfortreder borte i deres Israelskjærlighet, og Israel og jødene tar på ett vis den plass som Jesus Kristus alene skulle hatt. Men uten Jesus Kristus er Israel intet. Og sann kjærlighet til Israel er i samsvar med den vi finner hos apostelen Paulus i Rom. 9 -11, nemlig en uavlatelig bønn om at de må lære Jesus Kristus og rettferdigheten i ham å kjenne og bli frelst. I disse kapitlene finner vi også det rette syn på Israels plass i Guds frelsesråd i dag.

Misjonsarbeidet i Peru !

Radioarbeidet i Peru

Klokken fem om morgenen starter sendingene fra «Radio Verden for Kristus». Evangelistene deler på ansvaret om å være på plass og starte morgensendingene. Da må de grytidlig opp. Vi kan saktens spørre om det er nødvendig å begynne så tidlig? Men indianerne er morgenfugler. De står opp med solen og skurrer på sin radio. Derfor er tidlige morgenstunder en god anledning til å sende evangeliet inn i de mange hjem hvor flittige indianere forbereder seg på strevsomme dager. De første to timene, fram til klokken syv, går sendingene på indianerspråkene Quechua og Aymara. Deretter går det over til spansk.

Evangelist Damian Heredia overnatter på kontoret når han har vakt. Det blir for langt å reise hjem når han skal så tidlig av sted. Men ofte blir nettene kalde på kontoret. En misjonsvenn sendte en sovepose til Damian. Han tok i mot den med et stort og takknemlig smil, og nå sover han varmt og godt i ny sovepose. Forøvrig er det en annen kristen bror, Arnulfo Cruz heter han, som

hver morgen klokken fem er oppe og skurrer på strømmen til senderen som kringkaster evangeliet til de tusen hjem i storbyen Arequipa.

Underlig å tenke på disse hedningekristne - evangeliets frukter der ute - som er oppe i otta for at andre skal få høre det som reddet dem selv, - ordet om korset.

Takk til deg som er med å støtte misjonsarbeidet i bønn og offer. Tenk at vi i Lekmannsmisjonen har fått nok midler å sende til Peru! Det er så lett å tenke at vi er så få og så små og har så lite midler, - og at dette ansvaret er alt for stort for oss! Men så tror vi at dette er et kall fra Herren, - og så har krukken ikke blitt tom! Takk til Gud og til deg som er blitt minnet om å gi! Æren er Guds! Vi får bare være vitne til hans verk, - og så er det en stor nåde å få være med i hans rikssak - hedningenes frelse! Hedningene trenger evangeliet. Akkurat som du og jeg!

Så må jeg fortelle om kvinnen som ringte til evangelist Eusebio Alvis. Hun hadde hørt på «Radio Ver-

den for Kristus» og nå ville hun gjerne være med å støtte dette arbeidet som var blitt til velsignelse for henne. Spørsmålet var om Eusebio kunne komme og hente hennes gave. Det gjorde Eusebio. Han fant frem til adressen og banket på døren. Det var et finere hus i et penere strøk, - som overklasse å regne. En hushjelp åpnet døren. Hun var quechua-indianer og alene hjemme. Husfolket - mannen i huset var lege - var ikke hjemme. Men det betydde ikke noe. Det var hushjelpen som hadde ringt. Hun var alene både morgen og ettermiddag. Husets folk kom bare hjemom for å spise middag, så gikk de på jobb igjen. Og hushjelpen hadde huset for seg selv og radioen på. Slik jobbet hun seg gjennom dagene og hørte Guds ord på radio.

Eusebio fikk konvolutten og reiste tilbake til kontoret hvor han åpnet den. Både han og de andre evangelistene ble stumme av forbauselse: Konvolutten inneholdt fem hundre amerikanske dollar!, - mer enn 3 500,- kroner. Sannsynligvis tilsvarende det en halv årslønn! Få hushjelpere tjener mer en hundre dollar i måneden i tillegg til kost og losji.

Dette gjorde et voldsomt inntrykk på våre nasjonale medarbeidere. De hadde vondt for å tro at det var sant, - men det fylte dem med takknemlighet og pietet. Og når vi samtalte om dette så kjente vi alle det lille stikket i hjertet: Hun har gitt mye, - hva med meg...?

Jon Espeland

Bibelkurs i Peru

Fra bibelkurset i desember 1997 tar vi med følgende sitater:

” Dette er Guds ord! Ikke se på meg - jeg er stygg å se på, men Ordet er fra Gud. La oss lese og studere Skriften for å lære Jesus å kjenne - så at han kan åpenbare seg gjennom Skriften. Det er det vi ønsker med disse kursene!

Evangelist Ubaldo Marca

” Det er godt å prise Herren som har frelst oss. Guds ord er det levende såkorn som gir oss liv. Dette såkorn har slått rot i mitt hjerte fordi det ble sådd der. Da jeg var langt borte fra Herren, falt et godt såkorn i mitt hjerte. Dette såkorn var Guds ord. Nå lever jeg lykkelig med Gud. Kjære Jesus, din er æren og takken! Jeg skal få rikdom i himmelen.

Seferino Huanca (ny kristen)

” Bare Gud kan omvende oss. Når noen sier «jeg har omvendt meg», så er det en alvorlig feil. Å si «jeg har omvendt meg» er som å si «jeg har frelst meg» - det viser hvor galt det bærer av sted. Mennesket kan ikke omvende seg. Bare Gud gjennom Ordet kan gjenføde oss. Derfor er det nødvendig å forkynne Guds ord! Jeg kan ikke omvende noen, bare forkynne Guds ord. (Jak. 1:18) Min frelse er ikke basert på min omvendelse, men på Jesus frelsergjerning.

Evangelist Damian Heredia

MORGENSTJERNEN

Av Ingar Gangås

"Og dess fastere har vi det profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på som et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går opp i deres hjerter."

(1. Pet. 1:19)

Det er Jesus som er morgenstjernen. Bare han kan gi soloppgang i hjertet.

*"Du kommer, Jesus til meg inn,
Og så er solen tent.*

*Så flykter skyggen fra mitt kinn,
Og hvert et savn er endt."*

(Sb. nr. 303)

Har vi Jesus, da har vi alt. Mangler vi ham, da mangler vi alt.

Fra mørke til lys

Hvordan er det med deg? Har du erfart å gå over fra mørke til lys? Det er forskjell på å være redd for at Jesus skal komme for nær, og å tilhøre den flokken som er redd for å miste Jesus. Dersom du er kommet så langt ut i synd og mørke at du er redd for Jesus, da må du omvende deg. Det går an å gå fra lys til mørke selv etter at du er blitt frelst. Frafallet skal bli stort i den siste tid. Søk Jesus

mens han finnes! Kall på ham den stund han er nær! Det er ennå rom for deg hos Jesus.

Lyset fra Gud er avslørende. Det går ikke an å skjule noe. Prøver du å pynte på din situasjon gjennom "forhandlinger" med Gud. Skjuler du noe? Er du blant dem som er engstelige for å møte Gud på dommens dag fordi synden i og omkring deg plager og trykker deg? Og det verste er at du elsker synden. Da vil jeg spørre deg igjen: Lengter du etter Jesus og hans nærhet? - eller er du redd han skal komme deg for nær?

David lengtet etter å få være i Guds lys. I Salme 36:10 sier han: *"For hos deg er livets kilde. I ditt lys ser vi lys."*

Salig er du hvis du lengter etter å se Jesus og må rope som David: *"Herre, for ditt åsyn er all min lengsel, og mitt sukk er ikke skjult for deg. Mitt hjerte slår heftig, min kraft har sviktet meg, og mine øynes lys, endog det er borte for meg."* (Sl. 38:10-11) Til slike har Jesus sagt: *"Jeg er verdens lys; den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livsens lys."* (Joh. 8:12)

Jesus er den klare morgenstjerne. Om du er en kristen og har det mørkt, så skal du vite at Jesus kjenner sine! Og lyset stråler klarest på mørk bakgrunn.

*Hvor herlig klinger Jesu navn
For sjelen syk og sår!
Det lindrer nød, det mildner savn,
Når det til hjertet når.*
(Sb. nr. 337)

Jakobs vei fra mørke til lys

Luringen og bedrageren Jakob måtte også inn i lyset til slutt. Da hadde han lenge stått Guds kall i mot. Men da han endelig hadde oppgitt motstanden og bekjent sin synd, står det så fint i 1. Mos. 32:31: *"Og da han var kommet forbi Pnuel, så han solen rinne; og han haltet på sin hofte."* Han var merket etter kampen. Ingen kan stå seg mot Morgenstjernen. Jakob gråt og ba om nåde. Nederlaget ble til seier. Underet skjedde. Det ble soloppgang fra det høye. Med undring måtte Jakob utbryte: *"Jeg har sett Gud åsyn til åsyn og enda berget livet."* (1. Mos. 32:30) For et under! Han som hadde hatt det så vondt.

Solen var gått ned over Jakobs liv da han var ung. Det skjedde da han forlot farshuset og bega seg (ut i verden) til Karan: *"Og han kom til*

et sted hvor han ble natten over, for solen var gått ned;.." (1. Mos. 28:11) Men Guds kjærlighet og nåde tok ikke slutt. Guds kall etterjaget ham og gav ham ingen fred. I denne tiden sier Jakob i 1. Mos. 31:40: *"Slik hadde jeg det: Om dagen for-
tærtes jeg av hete og av kulde om natten, søvnen flydde fra mine øyne."* Slik er det å leve i åndelig mørke, uten Gud.

Det var fremdeles natt over Jakobs liv da han kom til vadestedet Jabbok. *"Så ble han der den natt..."* og *"Så dro de i forveien med gaven (til Esau); men selv ble han i leiren den natt."* (1. Mos. 32:13 og 21) Men der kjempet Gud med ham helt til morgenen grydde. Har du opplevd dette soloppgangens under i ditt liv?

Etter dette måtte fremmede guder vekk. De tålte ikke lyset. Både Jakob og hans husfolk renses seg og skiftet klær. (1. Mos. 35:2) De ville leve i lyset. Det ble et velsignet rikt liv under Guds nåde. Men det ble ikke problemfritt. Det viser neste kapittel. (kap. 36) Datteren Dina ble krenket. Hun hadde gått ut sammen med Lea for å se på landets døtre, det vil si «se på livet». Men det verdslige liv bringer ikke noe godt med seg.

Sønnes oppførsel førte nok også Jakob inn i mang en nød og kamp. Å miste Josef forsterket nøden. Men Jakob hadde én å gå til med alt dette. Han var frelst! Og han lengtet etter frelsens dag, da han skulle møte Jesus.

Bærer du denne lengselen etter å møte din frelser? Han betalte din syndegjeld. Hør, - Jesus døde for deg!

*O Jesus, la mitt hjerte få
En sådan smak på deg
At natt og dag du være må
Min sjel umistelig.*

*Da skrider nådens tid og stund
Så lys og salig frem
Til jeg får høre av din munn:
Kom hjem til meg, kom hjem!*
(Sb. nr. 915)

Den som lever med Jesus vil både titt og ofte gråte over synd, både det som er i ens eget liv, og det vi ser hos andre. Etterhvert blir nok synden i ens eget hjerte det aller sværeste. Da er det godt å se opp til Morgenstjernen - Han som gjelder i vårt sted! Hjertetrangen blir å få leve med Jesus, til behag for ham den korte tiden vi har her på jord.

Vi er pilegrimer på vei heim til himmelen. På veien har vi Guds ord

og Den Hellige Ånd som lyser for oss.

"Og dess fastere har vi det profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på som et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går opp i deres hjerter."

(1. Pet. 1:19)

Jo mørkere det blir i verden, dess klarere stråler lyset fram. Håpet om å få møte Jesus, frelseren, blir større for hver dag som går. En dag skal vi få se ham som han er!

"Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne dette for dere om menighetene; jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne. Og Ånden og bruden sier: Kom! og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann ufor skyldt!"

(Åp. 22: 16-17)

Hvordan kan du sove så fast?

Av Gunn Dalen

"Hvordan kan du sove så fast?," sa skipsføreren til profeten Jonas da han lå og sov i skipets nederste rom på vei til Tarsis på sin flukt bort fra Gud.

Trenger ikke vi å høre de samme vekkerordene i en tid da giften fra tidens vær og vind søker å røve fra oss livet, og søvnen vil overmanne oss?

Jonas sov i skipets nederste rom. Det er mange som sover der, - i mørket, - på flukt bort fra Gud. Det er så alvorlig med dem som vandrer i mørket; de vet ikke hvor de går hen. Så seiler deres livsskip til det en dag legger til ved evighetens strand. Og i den havn det legger til, blir det i all evighet. I hvilken havn skal ditt livsskip legge til?

La oss ikke sove i skipets nederste rom! Men la oss vandre på dekk med våre liv - i lyset - så Den Hellige Ånds lys kan lede oss trygt over det stormende hav og fram til den himmelske strand. Vi må ikke seile på uvisse i en så viktig sak.

"Stå opp og rop til din Gud!," sa skipsføreren til Jonas. Det er hva vi også må gjøre. Å, at vi måtte forstå alvoret, og at ropet måtte bli høyt!

"Hva er ditt ærend, og hvor kommer du fra? Hvilket land kommer du

fra, og hva folk tilhører du?" (Jonas 1:8) La oss tenke over disse tre spørsmålene sjøfolkene stilte Jonas.

Hva er ditt ærend? Vårt ærend må være å nå over det brusende hav med en frelst sjel.

Hvor kommer du fra? Ja, hvor kommer vi egentlig fra? Vi kommer fra det gamle syndeforderv ved Adams fall som trengte igjennom til oss alle. Det er det land hvor vi kommer fra.

Hva folk hører du til? Det er avgjørende for oss. Vi må vite hva folk vi hører til. Vi må vite om vi har gått over fra døden til livet, fra Satans makt til Gud, blitt rensset i Lammets blod ved tro på det Guds lam som bærer verdens synd.

Frelsen har Jesus gjort ferdig for deg og meg. Men det er vanskelig for synderen å få tilegne seg det Jesus har gjort. Han døde for synderen, men synderen må selv dø for å få del i frelsen. Dette er frelsens trange dør. Vi må avdø fra oss selv for å vinne Kristus. Loven må slå synderen i hjel så synderen kan finne liv og salighet hos Jesus.

Det er lite vekkelser- og omvendelsestoner i vårt land i dag. Det er lite snakk om den nødvendige Helli-

ge Ånds gjerning som virker syndenød og erkjennelse av hjertets dype forderv, slik at det blir rop fra det dype om nåde og redning for Jesu kjærlighets skyld alene, - og at folk blir værende i dette ropet inntil dagen bryter fram og morgenstjernen går opp i deres hjerte og tenner lovsangstonen.

Det står så fint og klart i en sang:

*Onde vi var og døde som stener,
Harde i hjertet som marmor og stål.
Det var Guds mektige styrke alene
Som oss fikk reddet og nådde sitt mål.
Lot oss ved Ånden i Ordet fornemme
Frelserens levendegjørende stemme.*

Herren døder og gjør levende. Det er viktig at Den Hellige Ånd får gjøre sin gjerning i sjelen. For uten den kan ingen bli frelst. Jesus sier: *"Dere må bli født på ny. Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden."* (Joh. 3:7b-8)

Har du erfart den nye fødsel i ditt liv? Har Gud fått tenne en levende tro i ditt hjerte? I så fall kan du si med David: *"Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud."* (Sl. 40:4) Og du kan si at jeg som var død er blitt levende og jeg som var blind, er blitt seende. Ingenting er større her i verden enn å få gå over fra døden til livet, fra Satans makt og inn i Guds elskelige Sønns rike, ved

troen på ham som er Veien, Sannheten og Livet. Da er vi blitt en levende plante i Guds rike. Det står i Jesaja 60:21: *"De er jo en kvist som jeg har plantet, et verk av mine hender til min ære."*

Å måtte vi være en plante som Gud har fått plante i sitt rike! For det står så alvorlig at *"hver plante som min Himmelske Far ikke har plantet, skal bli rykket opp med rot."* (Matt. 15:13)

"Lever du det nye livet," synger vi i en sang, eller sover du trygt i en *falsk* trøst på det Jesus har gjort - en lånt kristendom - uten gjenfødelse i ditt liv? Det er mange som sover der, med en død tro og et tomt håp, fordi Den Hellige Ånd ikke fikk virke i deres liv til gjenfødelse. Han fikk ikke lagt Guds gave, den levende tro, inn i hjertet. For et menneske kan ingenting ta, uten at det blir gitt ham ved Åndens åpenbarelse i Ordet.

Å, om vekkelens og omvendelsens klare toner må lyde, så det blir sjelenød og rop fra det dype! Da vil vi også kunne synge den nye sangen om Lammets blod, den eneste frelsesgrunn for fortapte syndere.

Måtte skipsførerens rop til Jonas lyde for våre ører: *"Hvordan kan du sove så fast? Stå opp og rop til din Gud!"*

Evangeliets og Lovens vesen

§55 Hvordan kan vi erkjenne evangeliets og lovens vesen?

Gud har på en enkel, anskuelig og konkret måte åpenbart hva evangeliet er og hva loven er. Det har han gjort ved å stifte to forskjellige pakter: en med Abraham og en ved Moses.

fra troslæren

Når Paulus i Rom. 4 og i Gal. 3 skal forklare hva evangeliet er, henviser han nettopp til Guds pakt med Abraham, og lar den forklare hva evangeliet egentlig er etter sitt vesen.

På den andre side forklarer Paulus hva loven er ved å trekke fram Sinai-pakten ved Moses. Det er naturlig for oss i troslæren å følge apostelens eksempel, når vi skal prøve å gjøre rede for forskjellen på lov og evangelium.

Hva er en pakt? Etter vanlig språkbruk er det en overenskomst mellom to parter hvor de klargjør sitt gjensidige forhold til hverandre.

Såfremt en slik pakt består i at partene skal yte hverandre like for like, kan det kalles en **gjensidighetspakt**. Dersom en slik pakt bare består i at den ene part binder og forplikter seg,

mens den andre stilles fritt innen rammen av den andres plikter, kan en kalle det en **énsidighetspakt**.

Guds pakt med Abraham var en **énsidighetspakt**, hvor Gud bandt seg til sin egen nåde (nådepakt). Lovpakten på Sinai var derimot en **gjensidighetspakt** hvor forholdet mellom Gud og menneskene ordnes i et like for like. Ut fra dette underlige faktum er det vi må forstå forskjellen på lov og evangelium.

§56 Evangeliets vesen i sin alminnelighet.

Også Noapakten er en énsidighetspakt. Det karakteristiske for den er at Gud binder og forplikter seg til å frelse Noa og hans hus, uten å pålegge Noa den aller ringeste forpliktelse utover den befaling om at Noa skal bruke det frelsesmiddel som Gud selv anviser ham, nemlig arken. Også den pakt Gud sluttet med Noa etter syndfloden, var en énsidighetspakt der Gud bandt seg selv, og henviste Noa til et tegn (regnbuen som symbol) som skulle stå som stadfestelsesvitne om Guds nåde. Ved en slik pakt ble Noa henvist til å innrette hele sitt liv og sitt gudsforhold på **Guds løftes grunn**.

Denne Guds pakt med Noa kan også kalles en Guds **universalpakt med menneskeslekten** (alle jordens folkeslag). I følge den vil Gud av fri nåde oppholde, anta seg og frelse hele den historiske menneskeverden. Noapakten er på den måten en Guds åpenbaring om at hans oppholdende, skånende og frelsende vilje strekker seg til alle mennesker, uansett hvem og hva de er og hvordan de er sinnet mot ham. I Noapakten åpenbares for første gang etter syndfloden nådens og evangeliets universale omfang; det omfatter hele verden (Jfr. Joh. 3:16).

Abrahamspakten er også typisk ved sin énsidighet. Gud binder seg selv. Tre ganger heter det i Herrens munn: "Jeg vil gjøre en pakt mellom meg og deg" (1. Mos. 17). Vi kan si at Faderen - Sønnen og Ånden går trent inn i denne pakten, uten at pakten inneholder den ringeste tvang eller plikt for Abraham. Etter sitt innhold består pakten i et fritt, ubetinget løfte fra Guds side, - løfte om å velsigne alle jordens folk i Abrahamsætlingen Jesus Kristus. Dette løfte fikk karakter av pakt ved at Gud forordnet et tegn (symbolsk handling) som Abraham skulle bruke i tro til Guds løfte, omskjærelsen. Dette viser oss klart troslivets art: Det er et liv som grunner seg på Guds frie løfter der den troende i tillit til Guds innstiftelse foretar den handling Gud har foreskrevet.

(Det illustrerer hvordan evangelisk trosliv i nytestamentlig tid er et liv på basis av Guds løfter, der den troende bruker de nådemidler Gud har gitt: Skriften, dåpen og nattverden).

Guds pakt med Abraham kan kalles en Kristus-pakt med menneskeslekten. Og det en pakt hvori Gud av fri nåde lover å velsigne for evig den som tror Guds løfter i Kristus og innretter sitt liv i bruken av Guds nådemidler.

På denne bakgrunn kan vi klart og enkelt definere hva evangeliet er.

Evangeliet er Guds frie kjærlighets nåderike løfter i Kristus, gyldige for alle mennesker, hvori Gud frivillig og ubetinget lover å oppholde, skåne og frelse enhver som hører og tror løftene og bruker de Gudgitte nådemidler.

"Evangelium" betyr "godt budskap" eller "gledebringende meddelelse". I Skriften brukes det også en rekke andre uttrykk som er synonyme med dette: F. eks. "løftene" - Rom. 4:14 og 15:20; Gal. 3:16, "troens forkynnelse" - Gal. 3:2, "Kristi Ord" eller "Ordet om Kristus" - Rom. 10:17. Meget ofte kalles evangeliet også rett og slett "Guds Ord".

*Fra Øivind Andersens Troslære
Tilrettelagt ved Lars Fossdal*

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Møtevirksomhet i Lekmannsmisjonen våren 1998

Magnor Sandvær:	Norheimsund, Randaberg, Nærbø, Tyssebotn, Ø. Hedrum/Kodal, Håvik, Varaldsøy, Askim.
Olaf Klavenæs:	Ø. Hedrum/Kodal, Askim, Bygland, Vikebygd, Tysvær, Sannidal, Randaberg.
Per Bergene Holm:	Andebu/Arnadal, Ø. Hedrum/Kodal, Søvik, Oslo.
Lars Fossdal:	Andebu/Arnadal, Sotra, Askim, Tørvikbygd, Norheimsund, Ø. Hedrum/Kodal.
Tore Mangelrød:	Varhaug, Sandefjord, Bygland, Varaldsøy, Ø. Hedrum/Kodal.
Sven A. Berglund:	Surnadal, Rindal, Soknedal.
Jon Espeland:	Tørvikbygd, Sannidal, Peru.
Ingar Gangås:	Kvelde, Norheimsund, Andebu/Arnadal.
Reidar Linkjendal:	Sotra, Dalekvam, Dimmelsvik, Flekkerøy.
Svein Mangelrød:	Ø. Hedrum/Kodal, Oslo, Sannidal.
Tom Eftevand:	Kvelde, Sannidal.

*Fortell om det gamle budskap, Det beste som jeg vet,
Om Jesu makt og nåde Og om hans kjærlighet.*

*Fortell meg det kun langsomt, Så det kan trenge inn,
Det budskap om forløsning, Dypt inn i sjel og sinn.*

*Fortell det jevnt og stille, Men legg dog alvor til,
Husk på jeg er en synder Som Jesus frelse vil.*

Med disse vers fra Catherine Hankey's sang vil vi også denne våren med forventning samles om Skriftens budskap. I stue og bedehus skal det få lyde. La intet hindre deg i å komme under dette mektige budskaps innflytelse. Og be om å få høre det som om du aldri har hørt det før og som om du aldri får høre det igjen.

Kom også forkynnerne i hu, at de må få eie erkjennelsen av å stå i Jesu Kristi sted. Ønsker noen detaljerte reiseruter med nærmere spesifikasjon fås dette ved henvendelse til sekretæren.

Håvar Fjære